

HETI SZEMLE.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre ————— 3 ft — kr.
Félévre ————— 1 ft 50 kr.
Negyedévre ————— 1 ft 75 kr.
Tanítóknak és kézműiparosoknak egy évre 2 ft.
Egyes szám ára 7 kr.

Felelős szerkesztő

BÁTHORY ENDRE.

A lap kiadója:

A „PÁZMÁNY-SAJTÓ.”

A szerkesztőséget és kiadóhivatalt illető összes küldemények, pénzek, hirdetések, stb. a „Pázmány-sajtó” címére küldendők. (Deák-tér 19. szám.)

Hirdetések jutányos árban vétetnek fel.

Nyilttér sora 20 kr.

A lap megjelenik minden szerdán.

Egy különös határozat.

Szatmár város törvényhatóságának f. hó 13-án tartott közgyűlése 29 szóval 21 szavazat ellenében a németi ref. egyház nem rég megválasztott lelkészének, megtagadta azon 600 ft személyi pótlék kiutalványozását, a melyet a város többi lelkészeinek, a többi között a németi gör. kath. egyház szintén nem rég megválasztott lelkészének is megadott. Megtagadta pedig azon oknál fogva, mert a pótlék csak érdemeket szerzett lelkészek számára utalványozható ki.

Minden félreértés kikerülése végett előre bocsátjuk, hogy amidőn e különös határozathoz hozzá szólunk, ezzel épen nem akarunk sem a ref. egyház belügyeibe avatkozni, a mire nem érezhetjük magunkat hivatottaknak, sem az illető lelkész személyének védelmére kelnünk, amire, azt hisszük, sem oka sem szüksége nincsen; — azonban a közgyűlésnek eme feltűnő határozata oly elvi jelentőséggel bír, a praecedensnél fogva, — ha az nem reparaltatik, — következményeiben oly általános érdekeket sért, hogy azt részünkről szó nélkül hagyni súlyos mulasztás volna.

Mert a mit a városi hatóság ma megtett a németi ref. lelkésszel,

holnap hasonló vagy bármely más okból megteheti akármelyik más lelkésszel.

Vizsgáljuk csak e kérdést egészen tárgyilagosan, mit jelent e határozat.

Semmi más egyebet, mint hogy a közgyűlés teljesen jogosítva és hivatva érzi magát a lelkészi érdekek megítélésére és felülbíráására.

Jogosítva érzi magát a neki nem tetsző választás megtorlására, a személyi pótlék megtagadásával, — és a mi még hallatlanabb, a hitközség többsége által megválasztott egyes lelkészeknek a megtagadás okadatolásában rejtő lesújtó ítélettel, igen érzékeny megszegyenítésére.

Sőt, ha e személyi pótlék kiutalványozásának alapjául egyedül a városi hatóság által ilyeneknek elismert érdemek szolgálnak, — a hatóság jogosítva érezheti magát a már egyszer megszavazott pótléknak megvonására is, mihelyt az érdemek nem következnenek be, vagy nem bizonyulnának valóknak.

Azt kérdezzük már most, jogos-e, méltányos-e, észszerű-e a városi hatóságnak ez az álláspontja és ebből származó határozata.

Mi azt tartjuk, — és bizonyára gondolkozó ember, — hogy ez az álláspont sem nem jogos, sem nem méltányos, sem nem észszerű.

Először is tagadnunk kell egy különböző vallásuakból s rendszerint különböző politikai párton levő tagokból álló testületnek jogosultságát és hivatottságát arra, hogy valamely vallás lelkészének lelkészi érdemeit — a miről lehet első sorban itt szó — megítélje. Ennek megítélésére illetékesnek egyedül az illető hitvallás hatóságát s az illető vallás híveit tartjuk jogosultaknak és hivatottaknak. Hiszen más vallásuaknak nincsen is módjuk ez érdemek megítélésére közvetlen tapasztalatokat szerezni. És mily különböző felfogások uralkodnak épen a papi és lelkészi érdekek megítélésénél még ugyanazon vallás híveik között is?

Az egyik érdemnek tekinti azt, a mi talán tulajdonképen nem érdem, sőt gyengeség, a másik a valódi érdem is hibául rojva fel. Kiki a szerint, hogy minő szempontból indul ki, mit tart a maga felfogása szerint becsesnek. Az egyiknek az a papi ideál, a ki egyedül Istennek és hívei lelki üdvének él, a ki administratív teendőiben pontos, a templomban buzgó, otthoni életében kifogástalan, a ki a világ szinpadán keveset szerepel, legfeljebb csak annyit, a mennyit állásának követelményei kívánnak, jól tudván, hogy ily szereplésre elsőrendű kötelességök buzgó teljesítése időt sem enged,

TÁRCZA

Azok a szemlevacsorák!

(Katona-dolog.)

— Egy külföldi katonai lap nyomán. —

Ő Exzellenziája, az altábornagy ur bejelentette érkezését zászlóaljunk megszemlélésére, mely egy kis vidéki városban feküdt. Azt, hogy a szemle napján a tisztikarral közösen ebédeljen, nem fogadta ugyan el, abba azonban szívesen beleegyezett, hogy a szemle előestéjén együtt vacsoráljon és kecsintson az ezred tisztjeivel.

Őrnagyunk majd hogy ki nem ugrott a bőréből, midőn ezt az örvendetes hirt meghallotta. Ez volt az első szerencsés alkalom, a mikor zászlóalját, melynek kommandóját alig pár hete vette a kezeibe, a magas katonai méltóság elé vezethette. Innen volt aztán, hogy egy kissé elfogultan nézett a szemle lefolyása elé.

Egy ebéd a szemle után köztudomás szerint meglehetősen el szokta simítani a reggeli gyakorlaton szembeötlő hibákat és

bakklövéseket; viszont a lakoma, mely a szemle előtt rendeztetik, mindig olyan hatással van, mely egyenesen eltünteti, láthatatlanná teszi a kivonult csapatok gyengéit; mert a szemle szerencsés kimenetele nem is egészen utolsó sorban azon pillanatnyi hangulattól, animótól függ, a melyben ugyanakkor ezek a rettegett katonai nagyfejük vannak.

Már pedig arról, hogy Ő Exzellenziának a nagy napon ragyogó rózsás kedve legyen, arról az őrnagy ur dolga volt gondoskodni. Fel is tette magában, hogy olyan vacsorát fog csapni az altábornagy tiszteletere, a melyben még sohasem kóstolt, de máshol sem fog kóstolni soha.

Hálátlanság volna tőlem fel nem említeni, hogy az őrnagy ur, a ki különben dús-gazdag és tetőtől-talpig gavallér agglégény volt, a tiszték, valamint a legénység előtt is csodával határos népszerűségnek örvendett. Ama ritka katona volt ő, akiben legszerencsésebben egybeforr a fellebbvaló és bajtárs egyénisége, másrészt a jelentéktelen és unalmas helyőrségi állomás is nagyon egymásra utalta a tisztikart és sokban hozzájárult ahhoz, hogy ama korlátok, melyek a parancsolót és alárendeltet máshol oly mereven elválasztják

egymástól, itt a két kategória között teljesen lehulljanak.

Szolgálatban „ennivalóan goromba” volt ugyan néha-néha a mi őrnagyunk, de szolgálaton kívül testestől-lelkéstől bajtárs volt ő igazán, akinek aranyos kedélye, jóvialitása csak a bizalmas ivászatok alkalmával tünt ki a maga valóságában, melyeken ő képviselte a „fészeklakó”-kat, mert legjobban odaragadt székénél fogva a borozó asztalhoz.

Szakértő lévén az evésben és ivásban, nem esoda, hogy a szemlevacsorára olyan menüt állított össze, mely még a gourmandokat is bámulatba ejtette.

Elérkezett a nagy pillanat: az édes gyönyörök estéje. Diszbe csapva nyalka tisztikara élén várta az őrnagy a tisztí kaszinó virágokkal felékesített éttermében az ünnepi vendégeket. Ő Exzellenziáék minden pillanatban betoppanhattak. A várakozók könnyed izgalomban voltak valamennyien.

— Fiuk, uraim! Legyetek olyan jók, fogadjatok nekem szót ez alkalommal, — kezdé az őrnagy ur az intő beszédet fiatalabb tisztársaihoz. — Még emlékeztek ugy-e, hogy Ő Exzellenziája nem rég rosزالog nyilatkozott egy szomszédgarnizonban a fellett, hogy egy fiatal hadnagyocskának már

másrészt talán azon elvből indulván ki, hogy szükségtelen is a papnak oly dolgokra vesztegetni idejét, a melyeket mások és talán erre hivatottabbak is csak oly jól elvégezhetnek. Az ilyeneket — igaz — nem ünnepli az a világ, amely a templomba nem jár, de kedvesek az Isten előtt és dicsértetnek a hívóktól, a kikért áldozzák életüket. Viszont mások más idealok előtt hajolnak meg. Nem hatolva a dolgok mélyére az olyanokat szeretik és magasztalják, a kik külső zajos szerepléseikkel vonják magukra a világ figyelmét. Óhajják, hogy a lelkész ott vortánzereskedjék mindenféle társadalmi mozgalomban meg olyanokban is, melyek egy lelkész hivatásával vagy éppen semmi, vagy csak igen laza összefüggésben állanak. Az ilyenekről aztán mindenki beszél, a felszínen vannak, ünnepelnek és ünnepeletnek. Am, ha magának az egyháznak, a vallásnak érdekeit tekintjük, a mit a lelkészi érdekknél első sorban kell tekintetbe venni, mert hiszen a lelkész első sorban az Istené s egyházé s csak azután a vegyes társadalomé, — nem habozhatunk, hogy melyik ideált tartjuk valódi érdek hordozójának — s melyik tényezőt ez érdek illetékes megítélőjének.

Egy városi közgyűlés továbbá már csak azért sem lehet hivatott erre, mert tagjai különböző politikai pártok többnyire szövívőtámogatói, a kik előtt az érdek megítélésénél igen gyakran esik döntő súlylyal a mérlegbe a lelkész politikai pártállása, a mely aztán az ellenkező pártállásuaknál elhomályosíthat minden más bármily nagy és valódi papi érdekemet. Hogy pedig ez nem csak eshetőség, de rendszerint így szokott történni, erre nézve nem szükséges példákat fölhoznunk, hiszen a közelmúlt politikai rendszer országszerte elég sok példát szolgáltatott még a legmagasabb papi állások betöltésénél is.

a pecsenyénél csillagokat szórt a szeme és olyan emelkedett hangulatba jött a hegy levétől, hogy Mohamed paradicsomában képzelte magát. Azért hát, uraim, kérlek ügyeljetek, majd a végén csattan az ostor. Finis coronat opus!

— Hogyan gondolhat őrnagy ur ilyeneket olyan szemenszedett szolid népekről, mint a milyenek mi vagyunk! Oh minálunk botrány sohasem történhetik! — hangzott köröskörül a vidám érvelődés, mely harsogó nevetésbe csapott át, midőn az őrnagy ur a fiuk kötődésére egy sokat mondó szemhunyorítással felelt, a melyből éppen nem volt nehéz kiolvasni a delfi jóslatot: „Ismerlek jó madár!”

Kevéssel ezen intermezzo után Ő Exzellenziája suite-jével belépett a terembe. Az őrnagy elébe siet a magas vendégnek, mély hajlongás és rövid üdvözlés s a szíjjak csakhamar leoldódnak, hogy mindenki hozzá üljön a vacsorához. A katonazenekar hangos játéka mellett vonul be a társaság az étterembe és a tisztek szorosán az ancienitás rendje szerint helyezkednek el az asztalok körül.

Az őrnagy ur mint egy diadalkoszorus fővezér trónol az asztal felső részén az Ex-

A városi hatóság tehát sok oknál fogva nem lehet hivatott a lelkészi érdek megállapítására, még akkor sem, ha az illető lelkész saját szemei előtt éveken át fejtette ki működését az egyházi és társadalmi téren.

Annál igazságtalanabb pedig az eljárás, ha egy oly lelkésszel szemben mondja ki az „érdemteleniséget,” a kinek működéséről közvetlen tapasztalatból nem szerezhették tudomást, a ki csak inént választatván meg az illetékes uton, a városban érdemeket még nem is mutathat föl. Igaz, hogy informatiok útján is szerezhethet a hatóság magának tudomást az érdeméről, vagy érdemteleniségéről, de e tekintetben teljesen ki van szolgáltatva az informáló tényezőknél, a melyek hogy nem mindenkor nyújtanak biztos és igazságos alapot az ítéletre, bizonyítja a tény, hogy igen sokszor ugyanazon egyéről a legellentétebb informatiók érkeznek be. Az is igaz, hogy abban az esetben, ha a város maga választja a lelkészt, mint ez időszerint a katolikusokét, — a városnak idegen pályázóval szemben nincs is más módja az érdek megítélésére, mint az informatiok és azok megbízhatóságának mérlegelése. Ámde mikor egy az ő befolyása nélkül bevégzett ténynyel, egy az illetékesek által választott lelkésszel áll szemben, a kit az egyedül illetékesek akár saját közvetlen tapasztalataik, akár informatiok útján a pályázók közül a legérdemesebbnek ítélték: — a városnak, mint pártokon felül álló testületnek az informatiok közül ezt a legdöntőbbet, a legilletékesebbet, a választó közönség többségének informatióját kell és illik irányadóul vennie, a mely közönség a maga informatióját éppen a megválasztás tényével adta a hatóság tudomására.

Előfordulhat ugyan az az eset, hogy a megválasztandó lelkész sze-

cellenziás urék között és meglegedetten járta végig szeméit az ünnepi díszit öltött asztalon, a szép virágokon, az ezüst evőkészleteken és a ragyogó kristályüvegeken.

— Pompás, nagyon szép! — Hajtogatta egyre Ő Exzellenziája és még egy hatalmas adagot vett ki abból a nagy tából, melyben a rákot hordozták körül a szemlevacsorásoknak.

— Ez az én kedvenc étel! — Jegyezte meg lakonikusan a nagyur, mire az őrnagy ur nem késett egy udvarias meghajlással kifejezni örömét a felett, hogy éppen a rákot éri az a szerencse, hogy Ő Exzellenziája első étel lehet.

Gyorsan követték egymást a rakott tálak; a zene és jó borok csakhamar meghozták a jó kedvet.

— Nagyon tetszik itt nekem minden Önöknél — szórta a dícséretet Ő Exzellenziája az őrnagyra. — Az Ön tisztikarában meg van a szerény és illedelmes tónus az asztal felett. Sehol se látok rakonezátlan kitéréseket, nyers virtuoskodást, kurjongatást, mint a minőt legközelebb egy szomszéd garnizonban volt alkalmam megróni és élesen elítélni. Meg vagyok győződve, hogy az Ön

mélyére nézve a választó nép s az illető felekezeti hatóság közt ellentétek merülnek fel. A városi hatóság azonban még ekkor sem juthat azon helyzetbe, hogy jogosan pártot foglaljon. A katolikusokra nézve azért nem, mert ily esetben az egyházi felsőbb hatóságnak teljes eszközei vannak a nem alkalmas egyén megválasztásának megakadályozására már előzetesen, a reformátusokra nézve pedig már csak azért sem, mivel ott az általános papság lévén a sarkalatos alapelv, a választóközönség többségének akarata ellen nem lehet apellálni, ha csak az illető megválasztott nyiltan képtelennek nem bizonyult hivatalára.

Ha tehát a városi hatóság, melynek pártok felett kell állnia, annak dacára hogy joga nincs a választásra befolyjni, illetékessége nincs, közvetlen tapasztalata nem lehet a lelkészi érdek megítélésére, — mégis a legilletékesebb informáló tényezőt, a választó közönség többségének akaratát mellőzve, sőt azzal ellentétbe jutva ítélt és határoz: ez által azon jogosult vádnak teszi magát, hogy illetéktelen informatiok után indulva, hivatása ellenére a pártok küzdelmeibe avatkozott, a szabadválasztás elvét s jogát nem tisztelve hatalmi súlyával pártot foglalt, a mi pedig a mellett, hogy jogtalan, még észszerűtlen is, mert oly ügyben foglal pártot, a melyet, mint bevégzett tényt úgy sem változtathat meg többé.

Az érthető volna, ha a város, akkor, a midőn a lelkészeknek a személyi pótlékot általában megszavazta, akár vető-jogot, akár másnemű befolyást kötött volna ki magának a választásra a választás előtt. Ehhez teljes joga lett volna. De ily módon ezáltalánul utólagosan gyakorolni bírálatot a választás felett a melybe többé úgy sem folyhat be, melyet úgy sem változtathat meg,

zászlóalja holnap is kitünő hatást fog tenni én rám!

E szavaknál Ő Exzellenziája felemelte poharát és hangosan kocintott őrnagyunkkal, ki csak úgy uszott a boldogságban mámorosan a dícsérő nyilatkozattól.

Az asztal csücskén, Ő Exzellenziájától ferde irányban pár fiatal hadnagy ült illedelmesen. Köztük volt a mi barátunk Károly is. A még csupaszálló, hevesvérü ifjonez, ki rendkívül sokat tartott magára és hiubb volt egy nőnél, a legünnepélyesebb pózban ült a helyén. Szentül azt hitte, hogy csak az ő deli alakja a központ, a táblánál mindenki csak őt csodálja.

— Vajjon mért tekintget Ő Exzellenziája mindig te feléd? — Szólitotta meg Károlyt szomszédja, akibe, mint látszott, újra belebujt a tréfa ördöge.

— Hogy-hogy? Csakugyan? — Válaszolt Károly büszke örömmel. — És te még csak most mondd ezt nekem?

Károly most még jobban kiegyenesedett az asztalnál s a mint a jelenlevőkön végignézett, bizonyára nem gondolt egyebet, mint hogy itt mindenki róla beszél, ő róla kérnek információt odafent.

oly eljárás, a mely sem nem nyílt, sem nem igazságos, sem nem észszerű, és így nem is méltó egy város egyetemét képviselő testülethez, a melytől a város polgárai méltán megvárhatják az egyenes eljárást, főképp megvárhatják a teljes jogalapon és formák közt kifejezett akaratuknak, itéletöknek tiszteletben tartását.

De a személyi pótlék megtagadása az érdemtelenység alapján a megválasztott lelkészre nézve is annyira sértő, őt lelkészi hivatásában annyira megbénító, a fontos működésében szükséges állásbeli prestige-t különösen annyi és oly különböző vallású lelkészek közt annyira lealacsonyító, és magát a választó hitközséget annyira semmibevevő, a minél már nagyobb alig lehet, és a mit legfeljebb csak azon köztudat enyhíthet káros hatása és következményeiben, hogy a város midőn ezt teszi, pártoskodva, jogtalanul és szembetünőleg méltánytalanul teszi, vagy legalább nem bír tudatával tette következményeinek.

Mi nem hiszszük, hogy a városi hatóság, a melynek az is egyik kiadó hivatása, hogy az egyházi hatóságokat, lelkészeket tekintélyökben, működésük sikerében támogassa, belátván ez eljárás sokoldalú következményeit, egy perczig is ragaszkodjék ezen állásponthoz.

Ha a személyi pótlék általános megszavazásánál szerencsétlenül felállított feltételek a maguk szószerinti szövegükben alapot is adnak ezen eljárásra a városnak, a bölesesség követeli, hogy azt vagy megváltoztassák, vagy az alkalmazást mint ugyis czéltalant és sértőt, mellőzzék.

A megtörtént sajnós határozattal szemben pedig mulhatatlanul szükségesnek tartjuk, hogy azt vagy maga a város reparálja, és pedig mielőbb, önmagától egy újabb és

jobban informált közgyűlési határozattal, vagy maga a hitközség szervezze meg az, azt hiszszük, kimaradhatatlan elégtételt felsőbb fórumok igazságszolgáltatása által. X

Az új törvényjavaslatok.

A parlament asztalán nagy fontosságú javaslatok fekszenek. Széll Kálmán nehéz munkát végzett s azt magyar miniszterelnöktől szokatlan erélyvel és hazafisággal végezte, míg ezeket a javaslatokat az országgyűlés elé terjeszthette. A magyar álláspontnak érvényt szervezve kötött szerződést az osztrák miniszterekkel, 1907-ig rendezvén a vám- és kereskedelmi viszonyokat a két állam között. A szerződés érvénye azonban több feltételtől függ, melyet Ausztriának teljesíteni kell, ilyenek: a fogyasztási adók átutalása, a valuta rendezés, a bankközösség, a külfölddel kötött összes kereskedelmi szerződések lejáratára arra a napra, mikor a megállapított viszony Ausztria és Magyarország között megszűnik és végre az autonóm vámtarifa ujjaalkotása. Ha ezen feltételekből csak egyet is megszegnek az osztrákok, egyszerre megszűnik minden és Magyarország 1907 előtt is vissza nyeri önrendelkezési jogát. Épen a legjobb időben született meg az egyezség. Nálunk egy töredék — a Bánffy-Tisza fractió — aknamunkát folytatott Széll háta megett és Béccsel szövetkezve hajlandó volt volna az Ischlben kötött egyezséget oktrojálni a nemzet nyakára, csak hogy ismét a hatalom birtokába juthasson. Másrészt pedig az osztrák miniszterek makacssága a felséget a döntés kényszerhelyzetébe akarta sodorni, épen akkor, midőn Ausztriában egy nagy tevékenységű és nagy lármájú párt a németeket arra izgatja, hogy az osztrák birodalmi köteleket fölbontsák, hogy így, — mint Ugron Gábor mondja — a nagy német birodalomhoz való csatlakozás vágya mind élesebben domborodjék ki és mind hevesebb lánggra lobbanjon. A megkötött egyezség a beláthatatlan bonyodalmakat már csirájában elfojtotta; a nyugalom a két államban lassankint helyreáll, az a sok szenvedély, melyet a bizonytalanság felkavart, elsimul; a bizonytalan gazdasági és pénzügyi helyzet okozta sok anyagi kár kireparálódik.

Midőn 14-én Széll Kálmán a magyar parlamentben az osztrák miniszterekkel folytatott tárgyalás eredményéről egy nyugodt, de önértékes beszéd keretében beszámolt, Kossuth Ferencz, Ugron Gábor és Rakovszky István az ellenzéki állásponttól is tisztelettel hajtották meg az ország nagyjelleme fia előtt zászlóikat.

Az egész sajtón az öröm accordja rezgett végig és daczára annak, hogy most a bizottsági ülésekben az ellenzék az önálló vámtarület előnyeit ecsetelve hevesen ostromolja a kiegyezési javaslatokat, remélhetőleg törvénynyé válnak azok rövid idő múlva. Széll sikere egy szersmind a dualisztikus elvnek győzelme is. A nemzet most már láthatja, hogy Magyarország jogainak erős megvédése mellett a másik szerződő fél jogait is tiszteletben lehet tartani.

Természetesen ez eredmény még jobban megbélyegzi a kormányférfiakat, kik egy más, az országra nézve sokkal hátrányosabb, a szabad rendelkezést megsemmisítő kiegyezéshez hozzájárultak. „Széll Kálmán új javaslataiban — mint egy jeles író mondja — ama fölfogást emelte érvényre, hogy a kiegyezésnek nem börtönnek kell lenni, mely már a belépéskor a mielőbbi szökés gondolatát kelti az emberben, hanem lakóháznak. Valóban ez otthonban az ország nyugodtabb állapotba jő és rendezettebb viszonyok közt élhet.”

Az új kiegyezés által el vannak távolítva mindazon akadályok, melyek a nemzet szabad fejlődésének, gazdasági felvirágzásának útjában álltak és benne meg vannak mindazon föltételek, melyek képesíthetik a magyart arra, hogy rövid idő multán, amit keresett, saját tulajdonául birhassa és amiért dolgozott, azt el ne ragadják tőle.

Az eddigi nagy vívmányok azonban kárba vesznek abban a pillanatban, amint egy gyáva vagy önző, a hatalomhoz görcsösen ragaszkodó kormány kerül a nemzet élére. Ez a ország igazi érdekeit és jogait az állítólagos titkos bécsi nyomásnak engedve épen úgy kiszolgáltatná, mint elődei tették évtizedeken át.

A nemzetnek tehát első kötelessége, hogy csak olyan kormányt tűrjön meg az ország élén, mely ezredeves alkotmányunktól, szentesített törvényeink igaz értelmétől és szellemétől egy jottát sem tér el.

A mint Károly büszkén, kifeszített mellet, társait lenézve ült helyén mint egy gigász, azonképpen mint egy villámütötte fa esik össze, még a dereka roppanása is halatszott, ahogy egy ordonác terem mellette, azzal az üzenettel, hogy Ő Excellenciája nem szeretné, hogy ha ő (Károly) a holnapi szemlén ezzel a parókaszzerű frizúrával jelennek meg a hadsorok közt.

Károly tényleg tüntetett az ő különleges hajviseletével. Nem elég, hogy hosszú volt a haja, mint egy kínai, (hogy ne mondjam katonai!) czopf, hanem olyan szeszélyesen hanyag, szenzációs alakzatban is volt az elrendezve, vagy inkább elrendetlenítve, hogy úgy nézett ki sokszor a feje, mint valami törzs, melyet buja tropikus növények folyondárjai fonnak körül.

A kárvallót nyomon követi a gunyolódás.

Károlyt is úgy megcsipkedték felsülése alkalmából a tisztársai, hogy legjobban szeretett volna helyéről felállani és az asztalt odahagyni. Végre felrakták a gyertyákat az asztalokra és Károly is kiössont a teremből, hogy egy félóra múlva alaposan lekoppasztva térjen vissza társaihoz. Szerencsétlenségére egyenest Ő Excellenciája lába

elé talált botlani, aki asztalbontás után a tiszték közt cserclét tartott és körbe ment a székeikről felemelkedett hadfiak között.

— Önnek is előbb kellett volna a borbélyhelyiséget felkeresnie — szólta rá keményen Ő Excellenciája Károlyunkra. — Az Ön esztetikaellenes és épen nem katonai kinézése mondhatom az egész estémet elrontotta.

Éjfél tájban bucsuzott el Ő Excellenciája a tisztukartól, nyomon követték a törzstisztek s a vendégeket az őrnagy ur egész a kocsikig elkísérte. A fiatal tiszték még csak most kezdtek igazán neki látni a torkok öblögetésének s egyszer csak, hogy hogynem, az őrnagy is közöttük termett.

— Hát nekem nem adtok helyet az asztalnál, fiuk. — Kérdé fidelesen a mulatóktól. — Higgyétek meg, olyan veszettül szomjazom, hogy nem tudok lefeküdni.

— Tessék őrnagy ur, méltóztassék; kiabálták a bentlevők és egyszerre három széket is hoztak a megtért hadvezérnek.

— No gyerekek, — szólta az őrnagy ismét helyet foglalva — egy negyedórás-kát még bizalmasan együtt töltünk! Tovább azonban nem maradhatunk. Isten ments! Ugy-e nem? És most fiaim jegyezzétek meg,

az én vendégeim vagytok mindnyájan. Hé pinezér! Neszmélyit ide, még pedig a javából.

A poharak sűrűn váltakoztak, az idő telt, az órák repültek.

— Fiuk, nem kellene-e már hazamenünk? — szólalt meg újra az őrnagy. Biz' Isten berugtok és orra buktattok engemet a gyakorlatnál.

— Mi és a berugás! Hogy jut az eszébe őrnagy ur? Ne féljen őrnagy ur, a szemlén úgy fog menni minden, mint a karikacsapás! Mi felölünk biztos lehet. Oh egész bátran elidőzhetünk még egy újabb félórás-kát!

S jót nevettek ennek a terminusnak.

— No ami engemet illet, én még inkább! — fejezte be a vitát az őrnagy, aki ismét derekasan nekifeküdt a palaczkoknak.

Fél ötkor hajnaltájban végre felemelkedett az őrnagy ur az asztaltól.

— Ugy-ugy fiuk! Itt az ideje, hogy kászolódjunk. At is kell még öltözködnünk, no meg egyet szundikálni is. Nem adnám sokért, ha úgy tudnánk ebből a kaszárnyából kisompolyogni, hogy az ör észre ne venne. A ficzkó még arra a gondolatra jöhetne, hogy egész mostanig az étkezőben ül-

Rajzkiállítás.

Majoros Károly, a helybeli kir. kath. főgymn. rajztanára, ez a jeles festőművész, a kinek festményei a bécsi és salzburgi, de-sajnos a klikk-jury miatt nem pesti műtárlaton voltak és vannak kiállítva, az idén egy jeles újítást léptetett életbe: a kir. kath. főgymn. ifjúságának rajzait csoportosan összeállította s a „nagy közönségnek és érdeklődő szülőknek bemutatta. E tettevel egyrészt a szülőknek és a tanúgy barátaink szerzett örömet és meglepést, másrészt a tanuló ifjúság képzettségét s a gymnásium helyes uton való munkálkodását mutatta be.

Kultusz miniszterünk az alig múlt napokban egy rendeletet bocsátott ki, a melyben a művészet oktatását, mint a jövő kötelező tantárgyát előkészítendőnek rendeli már a jelenben is s e végből a rajztanároknak utasításul adja, hogy az ifjúság érzékét a művészet iránt fejlesszék, gyarapítsák. Eczéla szolgált jelen a kiállítás is. És valóban, csak örömlőnknek, dicséretünknek adhatunk kifejezést a látottak felett. Minden rajz, egyenkint és összességben, azt tükrözi vissza, hogy helyes uton halad, helyes irányban vezetetik ifjúságunk. A mértani rajzokon kívül az épitményes és iparművészeti rajzok is bőven képviselők, sőt az aquarell és olajfestmények is helyet találtak a szabadkézi rajz keretén belül.

Nem a megszokott, minden iskola rajzkiállításán előforduló, gépiesen sablonos rajzokat látunk mi itten, — a melyek erős conservativizmussal évről-évre mindig ugyanazok voltak — hanem olyan rajzokat, a melyeket az ifju a jövőben nagy haszonnal fog értékesíthetni. Ezt látjuk főleg a konstruktív, épitményes és iparművészeti rajzokban. Igen helyes volt az, hogy az ifjakat ezen irány megismerésére tanították, mert a jövő az iparművészeti és dekoratív festészeté. Ez a két festészeti ág nagy tőke lesz a jövőben s jó lesz ezt a mi erősen jogász ifjúságunkkal megértetni.

Nincs elég terünk arra, hogy bővebben foglalkozzunk e rajzkiállítás hasznával és érdemeivel, csupán a jelesebb rajzolókat óhajtjuk még buzditásképen megdicsérni. Így a mértani rajzok kiváló gondos és csinos előállításáért dicséretet érdemel a kis Kerner P. II. osztályu tanuló. Az épitményes rajzolásban kiváló Krompaszki S. IV. oszt. tanuló, pontos, szabatos és

tünk. Ezt nem szeretném, rossz világot vetne a tisztikarra.

A tiszték egyike szerencsére tudott egy ismeretlen folyosóról, mely egy földalatti raktáron át vezetett ki a szabad levegőre s így az elázott csapat észrevétlenül vergődhetett haza a szállására.

Egy kis idő elteltével a tiszték mind ott voltak a kaszárnya udvarán utána nézve annak, hogy mint vonulnak fel a szakaszai. Szigorú szavakkal intették őket, hogy a parancsot teljesítsék és kötelességeiknek iparkodjanak teljes erejükből megfelelni.

— Ma mindennek el kell sülni, értettek?! Mert különben . . .

Midőn a zászlóalj egy órával később a gyakorlótérre ért, az őrnagy ur már ott várakozott. Észre lehetett rajta venni, hogy nincs egészen rendben magával. Hiába iparkodott a borgőztől szabadulni, mitsem használt a hosszabb ügetés a gyakorlótér körül. Olyan hangulatban és állapotban volt a szegény őrnagy, amikor az ember sokkal betegesebb, semhogy életrevalóbb legyen és sokkal egészségesebb, semhogy sirba feküdjék s a mikor csak egy dolgot kíván képtelen mennyiségben; szódát és savanyuvizet.

tiszta rajzaival. Ugyancsak az épitményes rajzolásban kiváló szépek a Sepsy B. Imlauer V. és Haller J. IV. osztályu tanulók rajzai. A Kende B. V. és Brózik S. VIII. osztályu tanulók rajzai szintén dicséretesek. Az iparművészeti rajzolásban kiválóak a Pável F. V. oszt. tanuló rajzai. És végül még két kis ifjú művészről kell megemlékezni: Horn A. és Pojlák B. VI. osztályu tanulókról. Ez a két ifju művészi rajzokat készített az épitményes és iparművészeti szakban egyaránt, de ezeken kívül egy egész csomó kis aquarell képet is állítottak ki, sőt Horn A. megfestette Pázmány P. biboros arczképét is. Ez a két ifju igazán szép reményekre jogosítja fel az érdeklődőket. A kiállításba vezető lépcsőn az a két jelző tábla igazi kis remeke a dekoratív festészetnek, az aquarell-képek pedig művészi tehetségről — de a mely még sok tanulást igényel — tanúskodnak. Pojlák aquarelljei főleg a perspectiva tekintetében kitünőek, míg Horn a szinezés és megrajzolás mestere. —

Egyszóval: minden tekintetben sikerült kiállítás rendezett a kir. kath. főgymnásium. Dicséretet érdemel főleg a tanár, Majoros Károly, a fáradságos, de igen eredményes munkálkodásáért, de dicséretet érdemel az a kis művész-seg is, a mely szorgalmasan és lelkesedéssel dolgozott. A kiállítás egész héten látható lesz.

A Széchenyi Társulat.

A Széchenyi Társulat igazgató tanácsa f. hó 14-én Szuhányi Ödön igazgató elnöklété alatt gyűlést tartott, melyen jelen voltak: Böszörményi Károly, dr. Fejes István, Ferenczy János, Jákó Mihály, Majos Károly, Marosán Kornél, Kótai Lajos, Nagy Károly, Sarmaságh Géza, Teitelbaum Harman. A gyűlés tárgyai a következők voltak:

1) Igazgató jelenti, hogy az osztrák-magyar. bank szatmari fiókja 3 frt. a szatmari terménybank 10, takarékpénztár 20, szatmár-vármegyei takarékpénztár 10, a nagy-bányai takarékpénztár 5 frtot voltak szívesek adományozni a társulatnak. Jegyzőkönyvi köszönet.

2) A Közgazdasági Lexicon, a b.-pesti muzeumi és könyvtári felügyelőség adatokat kér a társulattól; elküldésökkel Hatvani Péter könyvtáros bizatik meg.

3) Báró Vécsey József elnököt az orsz. lottó igazgatóság értesíti, hogy az orsz. jótékony sorsjáték jóvedelmében való részvételre a Széchenyi-Társulat előjegyzésbe

Fejesóvalva figyelték a főbb tiszték az őrnagy ur állapotát és mély gondolatok közt kérdezték egymást: Mi lesz velünk: No, mégis csak lett valami!

Abban a pillanatban, midőn Ő Excellenciájáék a szemle helyén megjelentek, mintha hirtelen elpárolgott volna a mámor az őrnagy ur fejből, oly hangosan és tisztán vezényelte az ezredet és olyan pecczesen, délczegen vágatott az altábornagy elé, hogy öröm volt ránézni. Azt persze senki sem vette észre, hogy mennyi energiába került szegénynek, hogy a lóhátáról le ne esék. Ha már az őrnagy ur is alig tudta megtartani az egyensúlyt, ugy a tiszték, a hadnagyok még kevésbbé. Ezek ott állottak a szakaszok szélén, a szárnyon összeszorítva ajkaikat s balkezükkel a szakasz szélső legényének jobb karjába kapaszkodva, hogy ne tántorogjanak, miközben így fohászoktak: „Oh vajha sohase születünk volna, vagy legalább ne találták volna fel soha a sampányert, meg a neszmélyit!

Azonban mindnyájuk közt legroszabul ment a sora Ő Excellenciájának. Nagyon sokat talált beszédni kedvencz ételéből a rákból, minek folytán egy perczig sem tudott elaludni, hanem egész éjszaka álmat-

vétetett. Ebből a forrásból tehát a pénzügminiszternél járt küldöttség eredményeként egy pár év mulva jelentékeny segélyben fog részesülni a társulat.

4) A nagy-szebeni román irod. és köz-művelődési egyesület airtatára elhatározza az ig. tanács, hogy kiadványaikat kölcsönösen kicserélik.

5) Marosán Viktor avas felső-falusi tanítónak az esti iskola költségeire 25 frt. kiutalványoztatott.

6) Igazgató jelenti, hogy a vármegyei közig. bizottság a társulat folyó kiadásaira amár előbb megszavazott 7000 frton felül, a mely a gyermek-menhelyek költségeire megy föl egészen, még 600 frtot utalványozott a köz-művelődési alapból.

7) Fény, Kaplony, Krassó, Nagy-Ecsed stb. községek azon kérelmét, hogy a köz-művelődési alapba fizetett pótdójuk menhelyeik költségeire a társulattól visszafizetessék, az ig. tanács fedezet hiánya miatt ez alkalommal nem teljesítheti.

8) Felolvastattak a kiküldöttek részletes jelentései az esti iskolákról, a) Balásy József jelenti, hogy a dengelegi esti iskolát 28-an látogatták jó eredménnyel; b) Schweitzer Gábor jelentése szerint az aranyos-megyesit 45-ön, a pató-házit 15-ön látogatták szintén jó sikerrel; c) a hagymás-láposiba 35-ön jártak, most ugyan még kevés az eredmény, de a tanító buzgalma jövőre több sikert ígér. d) Az apaiba, melyet Tabajdi Lajos vizsgált meg, 98-an iratkoztak be, de kevesen jártak, ennek megfelelőleg kevés az eredmény, — ép ugy a misztót-falusiban is, — míg a vámfalusi és avasfelső-faluban ép ugy a látogatók száma, mint az eredmény kielégítő. — Az ig. tanács a kiküldött vizsgálókhoz köszönetet szavazván és kiutalván az illető tanítóknak a költséget, Marosán Kornélt megbizta, hogy az esti iskolákra vonatkozólag egységes tantervet készítsen.

9) Majos Károly aligazgató Szatmáron és F.-Bányán a társulat képviselőjében megjelent a „Nemzeti Szövetség” alakuló gyűlésein és ott kifejezte a társulat üdvözlését a rokonzélu egyesületeknek.

10) Majos Károly jelenti továbbá, hogy meglátogatta a hodászi, nagy-dobosi, szamoszegi, kántor-jánosi, ó-pályi, vitkai, fábián-házai, györteleki, kocsordi, olesvai, nyírmegyési gyermekmenhelyeket. Örömmel tapasztalá, hogy ez intézmény mindenütt igen népszerű és nagy czélokot ért el, habár a felszerelés és a helyiségek majd mindenütt szegényesek; kívánatos volna, hogy legalább a helyiségek mindenütt állandósíttassanak, mivel különben az ideiglenes helyiségekben tapasztalat szerint a kis felszerelések évenként elkallódnak és újból be kell azokat szerezn.

lanul hanykolódott ágyában. Segédtsitje, midőn reggel Ő Excellenciájához benyitott, egészen visszahökken. Rettenetes volt a kinézése. „Ha még nem szuszognék, azt mondanám, hogy halott vagyok” szólalt meg Ő Excellenciája szédült, kába fejjel. „Kérem, intézkedjék, hogy még ma elmenjen a rendelet azokhoz a csapatokhoz, melyek az én kerületembe esnek, hogy a szemlevesorákon többé rákot elésem ne tegyenek. Mindig megterhelem vele a gyomromat. Még egy ilyen adag rák s olyan leszek mint egy holt-tetem.”

A mi a szemle lefolyását illeti, a szakaszokban való felvonulás tökéletes fiasköval végződött és Ő Excellenciája éppen azon a ponton volt, hogy mérges fejrázásával adjon nem tetszésének kifejezést s midőn még idejében észébe jutott a sok rák, mely mint a kő feküdt a gyomrában és jobbnak tartotta fejét, meg nem mozdítani. — Annál jobban sikerült azonban a gyakorlat, az „exercirozás.”

— Jó, nagyon jó! Egészen kifogástalan! Integtetett dicsérőleg Ő Excellenciája a csapa ok felé. — Az útközettel azonban nem fogjuk az időt sokáig vesztegetni. Szeretnék hamarosan visszafordulni a gyakorlótérre!

Kiemeli Ilosvay Endre főszolgabíró ügybuzgóságát, miért az ig. tanács köszönetet is szavaz. Hasonló jelentést tesz Nagy Károly a dengelegi, irinyi, berendi, szaniszlói, mezőpetrii menhelyekről, a melyek minden tekintetben megfelelőek. A jegyzőkönyv hitelesítésére Jákó Mihály és Ferencz János kérettek fel.

Y.

Tornaverseny.

A kir. kath. főgymnásiumban f. hó. 18-án folyt le a tornavizsgálat. A nem tulságos meglegyen nagyon kedvezett a vizsgának, a melynek lefolyása is igen szép volt minden tekintetben. A szabadgyakorlatok bottal és buzogánnyal, csapat és szertornázás, verseny-ugrás, sulydobás, sulyemelés, rudugrás, a program e kiváló pontjai azt a mély hatást gyakoroltak a nagyszámu intelligens közönségre, hogy a szakavatott, jeles tornatanár lelkiismeretes munkát végzett az ifjúsággal, ezzel az aczéizm, ruganyos, edzett és ügyes gyermek-sereggel. Fegyelmezett, lelkes, jókedvű csapatok állottak elő a küzdőterre s oly meglepő ügyességgel mutatták be gyakorlataikat, hogy a közönség folytonosan élvezett, éljenzett es tapsolt. Majd a nagyobb növendékek mutattak be ügyességek, a mely valósággal meglepte a szemlélőket s önkénytelenül is arra gondoltunk, hogy vajon gymnasiumi ifjúsággal vagy pedig akrobatákkal állunk szemközt. Valóban csak nagy dicsérettel emlékezhetünk meg a lefolyt tornavizsgálatról s e dicséret épen úgy szól a lelkiismeretes, gondos tornatanárnak, mint az igyekvő buzgó diákoknak. A gymnasiumnak régi, jogos hírnevét pedig öregbítette ez a fényes siker, a mely igazolja egyszersmind azt a meggyőződésünket, hogy a kir. kath. főgymnásiumban a lelki és testi nevelés párhuzamban halad, kiváló, nagy örömeiket keltő eredményyel.

Az ünnepély részletes lefolyása különben ez volt: A hírlapok és külön meghívók által értesített közönség eddig még soha nem tapasztalt érdeklődést tanusított, úgy hogy az intézet tagas udvara nem volt képes befogadni a par ezerre menő nagy számu uri közönséget. A jelenvoltak között ott láttuk hadusfalvi Ludmann Gyula m. kir. honvéd ezredes családjal, dr. Keszler Ferencz pápai praelátust, Schweuth József m. kir. honvéd őrnagyot, őzv. de Gerandó Attiláné szül. gróf Teleky Blanka ömeltőségát, Hérmán Mihály polgármestert, Dienes Gyula es. és kir. százados, Banner Antal államvasuti főmérnököt, Péchy Antal tb. főkapitányt, Toperczer Kalman kir. törvényszeki bírót, Lengyel Endre földbirtokost, a társadalom kiváló számos tagját, különösen nők voltak igen nagy számban. A verseny műsora a következő

volt: 1. Ének, Hymnus, éneklé a főgymn. ifjúság. 2. Szabadgyakorlatok, I. A, B és II. osztály. 3. Versenykötélmászás I. A, B, II. és III. osztály. 4. Csapatornázás nyujtón V—VIII. oszt. 5. Szabadgyakorlatok fabottal III. oszt. 6. Osztály-tornázás III. oszt. 3 korláton. 7. Ének, Kápolna, éneklé a főgymn. énekkar. 8. Verseny- magas- és távugrás IV—VIII. oszt. 9. Játék, bárány és farkas II. oszt. 10. Szabadgyakorlatok buzogánnyal VI. oszt. 11. Verseny rudugrás IV—VIII. oszt. 12. Verseny sulydobás V—VIII. oszt. 13. Ének, M. gyar népdal egyveleg, éneklé a főgymn. énekkar. 14. Játék, labdakergető V. A oszt. 15. Kötélhuzás VI. oszt. 16. Sulyemelés (18 és 30 kiló) V—VIII. oszt. 17. Zsakfutás, III. oszt. 18. Ének, éneklé a főgymn. ifjúság.

A 28 pontból álló műsor igen változatos volt, s előadása 5 órától 7 óráig tartott. A versenybírótság allott: Ratkovszki Pál főgymnaziumi igazgató. Lehóczky József és Erdélyi Imre tanárokból. A versenybírótság ítélete alapján, mint győztes „elismerő okiratot“ a következő 39 tanuló nyert: az I. osztályból: Szücs Sándor, Öhlschlager Istvan, Prohaszka Lajos, Boros Zoltán, Krudy János, Réti Jenő, Hampel Frigyes, Halász Lajos, Benyóvszky János, Bodnár Jenő, Non János, Rehn Márton, a II. osztályból: Krausz József, Gyene Zoltán, Szerdahelyi László, Kovacs Árpád, Kubinyi Ivan, Lőkös Sándor, Molnár Sandor, Zombory László, Orbán Péter, Bekert Vida, a IV. osztályból: Volenszky Jenő, László Mihály, Faulvetter Ignác, Tombory Ernő, Krompaszki Sándor, az V. osztályból: Gyene Istvan Szegedi Gábor, Kárpáti Istvan, Szkluzál Janos, Komka József, Pável Ferencz, a VI. osztályból: Gerinczy Pal a VII. osztályból: Merker Márton, Veres János Bakó Béla, a VIII. osztályból: Brózik Engelbert és Simon Istvan. A legügyesebb tornászok jutalmazására adományoztak: a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter 160 koronát, Mészlenyi Gyula megyés püspök 10 koronát, dr. Keszler Ferencz pápai praelátus 10 koronát, Szabó Norbert apát-kanonok 20 koronát, dr. Kádár Ambrus apát-kanonok 10 koronát. Hámon József apát-kanonok 10 koronát, a helybeli torna- és vívó egyesület egy drb. 10 frankos aranyat. Ezen pénzjutalmakra ezután fogtak az arra érdemes ifjak kijelölteni.

Nagyban emelte a tornavizsgálat fényét. a m. kir. honvéd állomás parancsnokságnak azon kiváló előzekegysege, hogy a kir. kath. főgymnázium igazgatóságának felkérésére a honvédzenekart a vizsgálat idejére kirendelte.

A főgymnaziumi énekkarnak a szünetek között szabatosan előadott énekei nagyban hozzájárultak a tornavizsgálat fényéhez, a mi Mondik Endre enektanárt dicséri, s fáradhatlan buzgóságának itt élvezhette legszebb jutalmát. Meg kell emlékeznem végül arról is, hogy a

vizsgálat befejeztével a tanulók azzal adtak ragaszkodásuknak és szeretetüknek kifejezést, hogy Erdélyi Imre tornatanárt a levegőbe emelték s perczekig éljenztek. E nap sokáig emlékezetben fog maradni.

IV.

Hirek.

Miután a félév vége felé járunk, tisztelettel kérjük azon előfizetőinket, kik erről a félévről hátralékban vannak, sziveskedjenek előfizetési díjaikat kiadóhivatalunkba minél hamarabb beküldeni, hogy a félév végén számadásainkat lezárhassuk. Minden előfizetőnk megkönyviteli munkánkat, ha előfizetési díját a rendes időben kezeinkhez juttatja.

Személyi hír. Dr. Zaffery Károly nyug. főgymn. igazgató, az osimoi (olaszországi) egyházmegye áldozára, a loretoi szent Ház kamarása, a campocavallo szentély tiszteletbeli és szolgálattevő káplánja, a római „szent Pál kath. irod. egyesület“ tiszteletbeli tagja, ki a helybeli kir. kath. főgymnásiumunk sok időn keresztül tanára volt, a héten városunkban időzött, mely alkalommal régi jóismerőseit és barátait látogatta meg.

Sr. Sarolta jubileuma. F. hó 15-én volt a zárdai ovodásleánykák vizsgálat, mely mindig édes ünnepe a szülőknek, királyi napja a rajongva szeretett óvónéninek, kedves Sarolta nővernek. Kellemes idő lévén, a vizsgálat a zárdai udvarán, a lombos gesztenyefák alatt tartatott, nagyszámu érdeklődő közönség jelenlétében. Az angyalarczu kicsinyek okos feleletei, édes dalai, szellemes versikéi elragadó kedves hatással voltak a boldog szülőkre; a sikerült társasjátékok (kenyérsütés, szüret stb.) gyakorlatias iránya, vidám hangulata bekoronázta a nap sikerét. A vizsgálat végén azonban történt valami, ami fenséges ünneppé varázsolta a szép alkalmat. Kőlcsey Boriska, az ovodások legügyesebbje, felköszöntötte sr. Saroltát, ki 25 éve óvónő a szatmári zárdában. Dr. Steinberger Ferencz képezdei igazgató, ki a vizsgálaton elnökölt, e kis tüntetésből kifolyólag remek beszédben üdvözölte a jubiláns óvónőt, köszönetet mondva neki a hálás szülők részéről, példátlan elismerést mint igazgató tanár s gratulációt az egyházi főhatóságtól is. Az ünnepelt könyekkel

— Oh, magam is! — fohászkozott esendesen az őrnagy ur.

— Igen egyszerű feladatot tűzök ki önnek. Állítson ön oda — itt Ő Excellenciája egy pont felé mutatott a látóhatáron — egy-egy kosarat jelzőzászlókkal, melyek egy szük szorost jelképezzenek.

— Parancsára, Excellenciád! Csendült vissza az őrnagy válasza, mikor azonban, az őrnagy ur a markirozóknak a kellő utasításokat osztogatta, véletlenül megbicsaklott a nyelve, mert e helyett, hogy „Állítsanak arra a helyre két kosarat, szorakozottan azt találta mondani: „Állítsanak arra a helyre két poharat.“

Az altábornagynak óriási gyomorgörcei daczára is finom mosolyra rángatóztak az arezizmai erre a különös utasításra.

Őn gondolatban még mindig a tegnapi szemlevacsoránál időzik, őrnagy ur! Meddig maradtak még az urak az este az asztal mellett?

Ez egy kicsit fogas kérdés volt. Ha bevallanám — gondolkodék magában őrnagyunk — hogy virradig poharaztam az ifjakkal, az aligha tenne Ő Excellenciájára kedvező benyomást. Mit tegyek tehát? Sze-

renese, hogy az altábornagy a fiatalokhoz fordult: „No meddig tartott a lakoma?“

— Hajnali fél ötig: hangzolt az őszinte felelet.

— Kedves uraim — vette újra át a szót Ő Excellenciája — kénytelen vagyok önöket ezért megdorgálni. — Bizonyára én vagyok az utolsó, a ki eltölti Önöknek a bor melletti vigadozást, azt azonban mégis hangsulyoznom kell Önök előtt, hogy szemle idején, a mikor az embernek minden erejét meg kell feszítenie, inkább van helye a lefekvésnek, mint a dárídónak. Elismerem, hogy semmi szabálytalanságot sem tapasztaltam Önökön, mert különben egy perczig sem késtem volna a szükséges magyarázatok és lezke megadásával. A látottakkal minden tekintetben meg voltam elégedve, bárha itt-ott mégis csak feltűntek egyes visszásságok, melyeket esekély fáradsággal elkerülhettek volna. Az Önök őrnagya minden körülmények között, teljes bizalommal lehet Önök iránt, márcsak az ő érdekében sem kellett volna Önöknek annyi ideig fennmaradniok s magam is azt hiszem, hogy egy ilyen nag. arányu ünneplés az Önök igen tisztelt őrnagyának sem lehet valami nagyon az inyére, nemde igazam van őrnagy ur?

„Hazudnom kellene ha azt állitanám, hogy a tegnaptól mába hajló lumpolás nem lett volna az inyemre, *gondolá* az aranygaléru bajtárs magában, fennhangon azért ezt *mondá*: „Teljesen osztozom Excellenciád nézetében.“

— No ennek örülök, nagyon örülök — folytatta Ő Excellenciája a beszédet. — Ön tegnap velem együtt távozott el az étkezőből. Nagyon hálás lennék Önnek, ha a jövőben ügyelni lenne szives arra is, hogy a mikor Ön a tisztí étkezőt odahagyja, rögtön vége szakadjon a mulatságnak. Ezt a rendszabályt a fiatalabb tiszturak egészsége, de meg pénztárczája érdekében is feltétlenül szükségesnek találom.

— Pompás eszme Excellenciás uram, nagyon jó! — sietett az őrnagy ur helyeselni s a tiszta igazság nyilatkozott meg a szavaiban, mikor így folytatta: „Én eddig is sulyt fektettem arra, hogy senki se maradjon utánam az étkezőben!“ Az utolsó ugyanis mindig az őrnagy ur volt.

A szemle egy rövid ütközettel véget ért és a zászlóalj hangos zeneszó mellett vonult vissza a kaszárnyába. A kaszárnya udvarán az őrnagy ur maga köré gyűj-

szemben köszönte meg a váratlan megtiszteltetést, melyhez a jó szülők igaz lelkesedéssel csatlakoztak. Ritka szép kegyelem is az Isten-től, mi sr. Saroltának jutott. Nemzedékeket nevelt föl; nincs e városban, sőt a megyében olyan, édes anya, ki őt ne ismerné, ki ne lenne iránta a rajongásig lekötöztetve. Óvodája mintaszerű az ország hasonló intézetei közt; a zárdái konvikttust 20 éve vezeti s nemcsak főnök-nője, de igazi anyja a rábizott árva gyermekeknek; honleányágának kitűnő jele, miszerint tevékeny részt vett abban, hogy a zárdában ma már a magyar nyelv és szellem uralkodik. Finom modora, társadalmi érintkezéseinek imponáló illeme, műveltsége s az a varázs, melylyel a gyermeki szíveken s közvetve a város közönségén 25 év óta uralkodik, oly alakká tették közéletünkben, kit szerény szerzetesnő léte diadallal, lelkesedéssel jubilálunk s számára újabb 25 évet egy szívvel esdünk az egék Urától.

Legmagasabb kitüntetés. Ő felsége a király *Kádár* Istvan főszámszaki tanácsosnak, ki vármegyénk fia, testvére dr. *Kádár* Ambrus kanonoknak és dr. *Kádár* Antal nagybányai orvosnak, kiváló érdemei elismerésül a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta.

Az óvoda elnöke. *Keszler* Ferencz dr. pápai praelátus lemondása folytán üresedésbe jött az óvoda elnöksége. A múlt vasárnap tartott meg az elnökválasztó közgyűlés, mely alkalommal *Ratkovszki* Pálban, a kir. kath. főgymn. igazgatójában összpontosult a közbizalom. A szep, de egyszersmind sok felelősséggel járó tiszteleti állás nézetünk szerint minden tekintetben alkalmas férfura lett ruházva, kinek ismert erélye, s a jó ügy iránt táplált lelkesedése megfelelő garantiát nyújt az intézet ügyeinek vezetésére. Ugyanekkor a tisztikar volt tagjai újból megválasztattak. Helyben hagyattak a számadások, egyuttal azon határozatot hozatott, hogy a választmány kezdjen a várossal tárgyalásokat, hogy az óvoda, melynek fentartásáról eddig a társadalom gondoskodott, a város tulajdonába menjen át, ha a város megfelelő épületről és teljes felszerelésről hajlandó gondoskodni.

Az Irgalmas rend nagygyűlése. A magyarországi irgalmas-rend *Füzy* Szaniszló tartományi főnök elnöklésével Budapesten tartott nagygyűlésén a rend 13 házának perjeleit újból megválasztották. Megválasztották: *Füzy* Szaniszlót pozsonyi, *Klinovszky* Albert egri, *Burest* temesvári, *König* Levint papai, *Szigeti* Istvánt kismartoni, *Wimer* Juliant nagyváradit, *Csincsa* Bedát váci, *Pataki* Lucidust pécsi, *Szepesi* Lajost szakolczait, *Lengyel* Józsefet zágrábit, *Thuróczy*

tötte a tiszteket, hogy megköszönje nekik azt a támogatást, melyben a délelőtti szemle folyamán részesítették s így fejezte be szavait:

— Legyen szabad még egy megjegyzést tennem, uraim! Meggondoltam a dolgot és arra a meggyőződésre jutottam, jobb lesz, ha ezután az ünnepi lakomát nem a szemle előtt, hanem annak után tartjuk meg. Mit szólunk Önök a reformhoz?

— Csak azt, — szólalt meg a többiek helyett a mi Károly barátunk — hogy nem lehetne ezt az új rendszert még ma kipróbálnunk?

Az órnagy ur egy pillanatig meglepetten hallgatta a nem várt indítványt, úgy tett, mintha gondolkoznék, de azért rögtön kész volt a felelettel: Önnek teljesen igaza van, hadnagy ur! A tulajdonképeni szemlevacsorát nem az eredeti parancs szerint, mely tegnapi szót, hanem ma esti 6 órakor fogjuk megtartani. A vizontlátásra!

Kornélt budapesti, *Kremer* Edét szatmári perjellé. *Kremer* Edét a szatmári rendház tagjai megválasztatása alkalmából szeretettel üdvözölték.

Kinevezés. A pénzügyminiszter *Nagy* Gábor nagykarolyi pénzügyi fogalmazót az aradi pénzügyigazgatóságához segédtitkárnak. *Aburgyán* Károly színérvaraljai m. kir. adóhivatali tisztet a kőhalmi adóhivatalhoz ellenőrnek, *Bachó* Zoltánt a huszti adóhivatalhoz ideiglenes adó-tisztnak nevezte ki.

Gazdasági tudósító. A földművelési miniszter *Beszedits* Vilmos sarközujlaki lakost Szatmár vármegyéje szatmári járására nézve gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

Hymen. *Joblonkai Joblonszky* György ke-reületünk szőlőszeti és borászati felügyelője Szi-nyér-Váraljáról jegyet váltott deáki Fülöp Róza kisasszonnyal Tatarfalván. — *Gébel* György sárközi róm. kath. tanító eljegyezte *Brunner* Teréz óvó és tanítónőt özv. *Brunner* Ferenczné leányát Sárközön.

Uj pénztárnok. A nemrég elhunyt *Koós* György pénztáros helyére a legközelebb tartott igazgatóság gyűlésén a kereskedelmi és ipar-bankhoz *Ullmann* Zsigmond választott meg, ki a banknak eddig is szorgalmas hivatal-noka volt.

A diszpolgári okmányokat átnyújtó deputá-tió a fővárosban. Mar hirt adtunk arról, hogy városunk br. *Fehérváry* és *Darányi* minisztere-ket diszpolgárokul megválasztotta. Az okleve-lek Pesten készültek és művészi kivitelűek. — Ezen okleveleket egy küldöttség vitte fel f. hó 18-án Budapestre. A deputáció tagjai voltak: *Hérmán* Mihály polgármester, *Papp* Géza fő-jegyző. *Tankóczy* Gyula tanácsjegyző, *Novák* Lajos főszámvevő, *Dr. Korbay* Károly főkapitány, *Kovács* Leo, *dr. Fechtel* Janos, *dr. Kele-men* Samu, *Jankovics* János bizottsági tagok.

A küldöttséget, melyhez *Chorin* Ferencz orszá-ggy. képviselő is csatlakozott, f. hó. 19-én d. e. 1/2 12 órakor fogadta br. *Fehérváry* mi-niszter a miniszterium disztermében. A minisz-ter a rideg szokástól eltérve már a szalonban várta az érkezőket és igen szívesen üdvözölte őket. A deputáció szónokája a polgármester volt, ki igen szép beszédben méltatta a miniszter ér-dekeit s kiemelte azon kötelekeket, melyek őt ha-ladó városunkhoz fűzik. A miniszter kedvesen em-lékezte vissza az elmúltakra meleg hangon köszönte meg az őt ért tisztességet, a jelen-levőket egyenkint bemutatatta magának s a küldöttséget d. u. 1 órára az országos casinó-ban adandó ebédre szívélyesen meghívta. Az ebéd fényes lakomává lett, melynek legkedve-sebb fűszere az a kedélyes, vidám fesztele-nység volt, mely mindvégig uralkodó maradt. Az új diszpolgár lekötöztető nyájasságával, előz-kenységével mindenkit elragadott. — Az 5-ik fogásnál, mikor a pezsgőt felszolgálták, felállt a házigazda — miniszter és egy kerek, a köz-vetlenség hangján mondott tisztelettel üdvözölte Szatmár város közönségét és hölgyeit. *Hérmán* polgármester a lovagias és egyenes nyílt jel-lemű miniszterért ivott. *D. Fechtel* János pohár-köszöntőjében a miniszter államférfiai és a hon-védelem fejlesztése körül szerzett érdemeit fej-tegette s mint államférfiut éltette. A társaság barátságos vidámságban, élénken s kedélyesen társalognva 5 óráig maradt asztalnál, élvezve a miniszter figyelmet lekötő szellemes szavait, ötleteit, s kicsérélve a sikerült megjegyzéseket, apró elbeszéléseket. Sok szó esett a rég el-múlt szatmári szép napokról, mikor a minisz-ter nálunk otthon volt s nagy karrierjéről alig álmodott. Azt mondta: emlékeit őrizi és soha-sem feleli. Tegnap 1 órakor *Chorin* képviselő adott ebédet ugyancsak az orsz. casinóban, *Darányi* miniszter pedig 3/4 4 kor d. u. fogadta a tisztelgő deputációt.

Erdészek kinevezése. A nagykarolyi er-dőhivatalhoz, melynek hatásköre kiterjed Szat-már, Szabolcs és Hajdúvármegyékre, Debreczen és Szatmár szab. kir. városokra, megtörtént a hivatali személyzet kinevezése. Az erdőmester székhelye Nagy-Károlyban van, köréhez három erdőgondnokság tartozik. Hivatalfőnök *Márton* Sándor m. kir. erdőmester lett. A nyiregyházi erdőgondnokság vezetője *Ujfalussy* Zoltán főer-dész, a nagybányaié *Gábor* Sándor főerdész, a nagy-károlyié *Pálos* Konrád főerdész. Az ung-vári erdőhivatalhoz szintén megtörténtek a ki-

nevezések. Erdőtanácsossá és hivatalfőnökké *Cornides* György erdőmester nevezetett ki. Er-dőmesterré a beregszászi áll. erdőhivatalhoz i. j. *Róuay* Antal nagybereznai főerdész. Erdészje-lőttekké *Kotzmann* Antal az ungvári erdőhiva-talhoz, ki ideiglenesen a nagy-bereznai erdőgond-nokság vezetője lett, továbbá *Pásztor* Sándor *Schlosser* István, *Weisz* Ferencz, *Puskás* István, *Bána* Kálmán, *Kelen* Gyula, *Gasparik* Pál. Az ungvári erdőgondnokság vezetője *Diószeghy* Lajos eddigi privigyei erdősz lett.

Érettségi vizsgálatot tett növendékei a kir. kath. főgymnasiumnak a vizsgálatok szerencsés befejezése után bucsuebédre gyűltek össze a kath. kaszinóban, hol a tanári karnak számos tagja is részt vett. Ebéd után *Bartal* Antal vizsg. elnök is megjelent az ifjak körében *Ratkovszki* Pál főgymn. igazgatóval s egy óraig időztek ott. Az ifjuság meleg hangon adott ki-fejezést hálájának, melylyel egy a miniszteri kiküldött mint igazgatójuk iránt vannak eltelve, megemlékeztek szeretettel osztályfőnökükről, *Jas-kovics* Ferenczről, kinek valamint a tanári kar többi tagjainak is köszönetüket nyilvánították a gondos vezetésért. Ugy az igazgató, mint az osztálytanár szeretetteljes szavakkal viszonoz-ták az ifjuság érzelmeinek megnyilatkozását. Az érettséget tett ifjak elhatározták, hogy 10 év múlva találkozni fognak, a főgymn. Tápiószent-nek 50 forintot adományoztak, *Jaskovics* Ferencz osztály tanárt szép kabinet fényképpel lepték meg. Feltűnést kelt, hogy a „Szamos” laptársunk a kir. kath. főgymn. érettségi vizsgálatáról nem emlékezett meg.

Köszönetnyilvánítás. *Kovács* Béla kir ta-nácsos kir. tanfelügyelő ur az újonnan építendő nevetlenfalusi róm. kath. templomhoz fölhasz-nálandó kőanyagra 50 frotot kegyeskedett ado-mányozni. Kegyes adományáért ez uton is őszinte köszönetet mondok. Nevetlenfaluban, 1899 június 19. Köncs László lelkész.

Gyászhir. *Szaladják* Mihály iparos pol-gártársunk neje, szül. *Tócskai* Mária e hó 15-én reggel 9 órakor, életének 49-ik, boldog házasa-gának 14-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. Földi részei e hó 15-én délután 4 óra-kor tétettek örök nyugalomra.

Tanárválasztás. Az ev. ref. főgymn. fen-tartótestülete a múlt szerdán választotta meg a Tabajdi Lajos elhunytá folytán megüresedett vallástanári tanszékre *Bagathay* Sámuel petrozsé-nyi gymn. rendes tanárt.

Te Deum. A kir. kath. tanítóképző inté-zetben a múlt csütörtökön tartott meg az is-kolai év ünnepélyes bezárása. Az intézet igaz-gatója dr. *Steinberger* Eerencz intézett a növen-dékekhez tanulságos intő beszédet. Ugyanek-kor lettek kiosztva a növendékek által nyert jutalmak. A Serly féle alapítvány kamatait 7 frot-t *Schmidt* Ferencz III. oszt. növ., a *Rat-kovszki* Soma adományát egy drb, 10 márkás aranyat *Gaal* Lajos II. éves növ. kapta. A *Tóth-falussy* Dániel kép. tanár által áldozópapsága-nak 25 éves jubileumára tett alapítvány kama-tai 5 frot *Ginál* Pál jeles képesítés nyert növen-déknek ítéltettek. *Felméry* diszkötésű nevelés-tanát *Fischer* Pál, *Varga* diszkötésű házi neve-lés-tanát *Hiába* József és *Markscheid* Nándor nyerték. A könyvek szintén *Tóthfalussy* tanár adományai. A képesítést nyert növendékek osz-tálytanárukat *Báthory* Endrét a bucsuzás al-kalmával szép kabinet fényképpel ajándékoz-ták meg.

Előléptetések. *Kállay* Kázmér, *Kocsis* Já-nos és *Gopcsa* Gerő a VI. rangfokozat 3-ik osz-tályába vasuti tisztviselőkké lettek előléptetve.

Az iskolák államosítása ügyében *Pável* Mi-hály nagyváradit gör. kath. püspök is nyilatko-zott, miszerint az egyházmegyei hatóság el van határozva, hogy a hegyi gör. kath. iskolát azon esetben is fentartja, ha a célbavett államosítás csakugyan létesülne.

Nőegyleti közgyűlés. A Szatmári jótékony nőegylet f. hó 25 én d. u. 1/2 5 órakor a város-háza nagy tanácstermében közgyűlést tart, melyre az egylet választmányi, tiszteleti, rendes, pártoló tagjait és az érdeklődő nagy közönsé-get ez uton is tisztelettel meghívom. A szíves és mennél nagyobb számban való megjelenésre annál inkább kérem a fennevezett hölgyeket, mert e közgyűlésen általános nagy tisztújítás lesz s az elkészített új alapszabályok jóvá-hagyás végett beterjesztetnek. *Hérmán* Mihályné, alelnök. *Dr. Fechtel* János titkár.

Az érettségi vizsgálatok az ev. ref. fő-gymnáziumban rendkívüli esélyek közt mentek végbe. Az egyházmegyei hatóság részéről kiküldött tanfelügyelő, *Dóczy*, azt kívánta volna, hogy minden diák egy kis született professor legyen. Helyén van a szigor, de azt is tapintattal kell alkalmazni és lehetetlenséget ne követeljen senki. A 23 jelentkező közül 3 az írásbeli vizsgálaton megbukott, csak 20-an lettek szóbeli vizsgálatra bocsátva. A szóbelin ismét megbukott kettő, érettnak nyilvánított 18, és pedig *Csépke Andor* és *Vaday Viktor* jelesül, *Fóris Lajos*, *Haefner Zsigmond* és *Kepecs Ármín* jól, a többi 13 egyszerűen.

A tanképesítő vizsgálatok a napokban lettek megtartva az óvónőképző intézetben. Az eredmény elég szépnek mondható. A husz jelentkező közül kitűnő osztályzatúak lettek: *Kandó Teréz*, *Schidella Karolin* és *Stauder Anna*. Jelesek: *Barkász Irma*, *Czehenter Ilona*, *Herbek Valéria*, *Horváth Etelka*, *Ivanovics Stefánia*, *Kolleth Aranka*, *Kovács Ilona*, *Künsch Gizella*, *Pfeifer Berta* és *Tarnóczy Margit*. Jó osztályzatú hat növendék, elégtelen egy.

Gazdák baja. Bekövetkezett, amitől gazdáink féltek. A szokatlanul hideg időjárás tönkretette a gazdák reménységét. Több helyről érkezett jelentések szerint a múlt éjszakák alatt fagy volt, mely a babot, kukoriczát és krumplit vagy teljesen tönkretette, vagy megdézsmálta. Értésítést kaptunk fagykárokról Győr-, Sopron-, Moson-, Veszprém- és Komárommegyékben. Hogy mekkora a fagy által okozott kár, meg bizonytalan.

Nagy tűzvész dühöngött a múlt héten Nyír-Csaholyban, midőn 14 lakóház és számos melléképület esett a lángok martalékául. Hogy tovább nem terjedt a rettenetes elem, az a járási főszolgabíró, *Ilosvay Endre* és a mátészalkai tűzoltók érdeme, kik a veszedelemtől értesülve a hely színére siettek és erős munka után megmentették a községet a pusztulástól.

A nagybányai érettséget tett ifjuság e hó 29-én Nagy Bányán a nagyszállóda disztermében zartkörtű érettségi bált rendez. Kezdeté este 8 órkor. Személyjegy 2 korona. Családjegy 3 személyre 5 korona. Jegyek előre válthatók *Molnár Mihály* könyvkereskedésében és este a pénztárnál. Az esetleges tiszta jövedelem jótékonycélra adatik.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon imerőseim és barátaim, kik feledhetetlen emlékü nóm temetésén megjelentek s részvétükkel úgy magam mint a családtagok fájdalmát enyhíteni szivesek voltak, fogadják ez uton is halás köszönetemet. Szatmár, 1899. június 20. *Szaladják Mihály*.

A székesegyház ajtajánál való koldulást s a cinteremben a koldusok gyülekezését megszüntette a rk. plebánia. Okul szolgált erre az a sok botrany, mit a czéda, proletár nép (jobbára cigányság) a templomnál naponta elkövetett, másrészt azon körölmény, hogy az érdemes szegények a sz. Antal perselyből spüspök ur ömeltősága kegyességéből ugyis igen sok segélyben részesülnek, nem szólva azon szamtalan alkalomról, mely — hála Istennek! városunkban a szegények istápolására kínálkozik.

A képviselőválasztók névjegyzéke városunkban össze van írva és e hó 25-ig közzemlerekre kitéve. A választók száma a jövő évben 1223, több mint az idén 22-vel, minthogy azonban jövőre már életbelép azon törvény, hogy az adóhátralékban levők is szavaznak, ezek is összeírattak és névjegyzékük be fog illesztetni a szavazók közé. A hátralékosok száma 364, így jövőre 386 szavazóval lesz több, mint az idén volt.

A „Szeretet.” a testi és szellemi fogyatkozásban szenvedőket gyámolító ezen országos egyesület Budapesten (I. kerület, Virányos ut 8696 szám alatt) első nyilvános intézetét, a hülyék menházát megnyitotta. Az eddig felveteken kívül még husz hülye helyezhető el. Ápolási díj évenként 400, illetőleg 250 forint. Az elhelyezés iránti utbaigazítás az egyesület titkári hivatalánál (Budapest, VIII. kerület, Mátyáster 5 szám) bármikor megnyerhető.

Lourdes-ba, a francia pirenei hegység lábánál levő híres kegyhelyre f. é. augusztus hó 21-én egy két hétre terjedő zárandoklat indul Budapestről, Stájerországon, Karinthián, Tirolon és Olaszországon keresztül, egy-egy napi megállással Milanóban, Genuában, Nizzában és Marseilleben. Lourdesban 4 napot tölt a társaság. Ezen zárandoklat iránt érdeklődők forduljanak programmért a nagymarosi (Hontmegye) r. k. plebániái hivatalhoz.

Clayton & Shuttleworth
Vászel-körút 68. sz.
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzseplőgép-készletek
2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, konkolyozók, kaszáló- és továbbá járgány-cséplőgépek, löhete cséplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénagyújtók, boronák.

„Columbia-Drill”
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malmok, egyetemes aczélek.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.
Részletes árjegyzékek kint, watra ingyen és bérmentve küldetnek.
Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Fehérneműim az „ezredéves kiállításon”

A tavaszi idény alkalmából van szerencsém Szatmár város és vidéke n. é. közönségével tudatni, hogy

a legujabb divatu

NŐI RUHAKELMÉK

ÉS FÉRFI GYAPJUSZÖVETEK

dus választékban érkeztek

Hazai iparsarnokomba, hol a

legszebb menyasszonyi kelengyéket

a legrövidebb idő alatt legjutányosabban készítetttem.

Ugyancsak nagy raktár valódi szepességi lenvásznak, damaszt, asztal- és ágyneműekben, kész női és férfi fehérneműekben.

A legnagyobb szőnyegraktár.

Ugyszintén függönyök, ágyterítők és asztalterítőkben nagy raktár; valamint a legujabb ruhadiszítések és sok más ujdonságok.

A n. é. közönség nagybecsü látogatását kész szolgálattal kéri:

Páskuj Imre.

Szövetmintákat és árjegyzéket vidékre bérmentve küldök.

MILENIMI EREMEL KÍTUNTFEVE.

503/1899. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi I.X. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bécsi cs. és kir. kereskedelmi járásbíróóság 1899. évi C. X. 413/4 számú végzése következtében *Dr. Biró Elemér* és több ügyvéd által képviselt **D. Szigeti et Comp cég és társai** javára **Kandel K. cég** ellen 167 frt 15 kr 880 frt és 200 frt s jár. erejéig 1899. évi május hó 23-án foganatosított biztosítási és kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 359 frt 30 kr-ra becsült következő ingóságok u. m.: butorok, ágyneműk és egyéb nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Szatmárnémeti kir. járásbíróóság 1899. évi V. 680/2 számú végzése folytán 167 frt 15 kr. 880 frt 200 frt tökékövetelés, 167 frt 15 kr. után 1899. évi február hó 21-napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 20 frt 75 kr-ban bíróság már megállapított és egyéb költségek erejéig **Szatmáron, alperes lakásán** leendő eszközzésére **1899. évi július 5-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltaták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szatmáron, 1899. évi június hó 19. napján.

Ádám Albert,
kir. bírósági végrehajtó.

ORGONA-ÉPÍTÉSI MŰINTÉZET

Rieger testvérek

Budapest,

VII. Garay-utca 48.

Rieger testvérek Jägerndorfi (Osztr. Szil.) cs. és kir. udvari orgona-gyárának fiókja. Legolesőbb áron kiváló orgonákat szállítanak.

A cég 25 évi fennállása óta

700 új orgonát

épített, melyek közül **245** esik Magyarországra, a többi Norvégiába Németországba, Romániába, Orosz Olasz és Törökországba szállították.

Orgona-árjegyzékek

ingyen és bérmentve.

Elvállalok épület-üvegezéseket.

GYÓRY KÁROLY

ÜVEG- ÉS PORCELLÁN KERESKEDÉSE SZATMÁR, DEÁKTÉR.

Jelen idényre ajánlom egész új mintájú porcellán és angol fajans étkező, kávé, teás, és ozsonnás készleteimet, melyekből **rendkívül nagy raktárt tartok.** Továbbá ajánlok: Magyar, Cseh, Francia ivókészleteket. Berdorfi, Alpaca és cinacél evőeszközöket, **konyha berendezési** cikkeket, egész finom olaj nyomatu genre és szent képeket, sok más használati és dísz tárgyakat, melyekből állandóan nagy raktárt tartok.

Kérve a nagyérdemű közönség becses pártfogását

kész szolgálattal
Győry Károly.

Kész ablakok minden nagyságban.

Törvényesen hitelteltett üvegek és poharak.

Kép-keretozások igen olcsó árban.

Ruházati műterem a főtiszt. papság részére

a „vörös kereszt”-hez.

Kitüntetve:

Bécs, Páris, London, Madrid, Brüsszel, Boulogne, Tunis, St.-Gilet stb.

SKARDA VILMOS

IV. Wallergasse I. Bécs, IV. Favoritenstrasse 28.

Ajánl az 1899-ik őszi és téli idényre
papi-, rend- és világi

RUHÁKAT;

különösen:

meleg téli **havelokokat**, s. p. finom fekete palmerstonból ujjak nélkül 18 frt, ujjakkal 24 frt.; ujjakkal és valódi széles prém-gallérral, bérelve 34 frt.

Biretumok, kollárék,

chemisettek, házi- és utisapkák, kapucniák, eüingulusok nagy választékban. Valamennyi készítmény a legjobb anyagból, tartós és diszes kivitelben. **Szövetek méter számra** is eladtnak.

Egyházi szerek

végleges megrendelés után **olcsón** szállíttnak.

Árjegyzékek és szövetminták ingyen és bérmentve.